

CHIA SẺ NHỮNG ĐIỀU TÂM ĐẮC VỀ THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Chủ giảng: Thầy Thái Lễ Húc

Chuyển ngữ: Ban biên tập Học Làm Người Tốt

Giảng tại: Trung Tâm Giáo Dục Văn Hóa Truyền Thống – Malaysia

Tập 14

Trên đầu ba thước có thần minh, xin hãy giữ tâm kính sợ

Giảng ngày 16 tháng 9 năm 2010

Kính chào quý vị trưởng bối, quý vị đồng nhân, xin chào mọi người!

Hôm nay chúng ta tiếp tục xem câu kinh văn sau: “*Thị dĩ thiên địa hữu tư quá chi thân, y nhân sở phạm khinh trọng, dĩ đoạt nhân toán*”.

Câu kinh văn này nói với chúng ta, trong trời đất có rất nhiều thần minh giám sát việc thiện ác họa phúc nhân gian. Sự giáo dục của cổ thánh tiên hiền đặc biệt nhấn mạnh về sự chung sống hòa hợp của ba loại quan hệ. Thứ nhất là mối quan hệ chung sống hòa thuận giữa người và người, thứ hai là người và đại tự nhiên chung sống hòa thuận, thứ ba là người và trời đất quý thần, người và những sanh mạng trong các chiều không gian khác nhau chung sống hòa thuận. Chúng ta bây giờ thấy, người và người xung đột, con người không quý trọng đại tự nhiên, con người không tôn trọng trời đất quý thần nên mới chiêu cảm nhiều hung họa như vậy. Người không học thì không biết đạo lý, không biết điều nghĩa, cho nên hoằng dương giáo dục luân lý đạo đức nhân quả mới là công việc quan trọng nhất thật sự hóa giải tai họa, cải thiện nhân tâm.

Bản thân chúng ta có tin là “*thiên địa hữu tư quá chi thân*” (trong trời đất có thần minh giám sát) không? Thật ra từ nhân gian chúng ta mà nhìn, cảnh sát cai quản cả hệ thống tư pháp của chúng ta, chúng ta phạm tội gì, ở họ đều ghi lại. Hệ thống quản lý chúng ta của trời đất quý thần còn nghiêm mật hơn nhiều so với cảnh sát nhân gian. Chúng ta ngày nay ở trong nhà làm việc gì xấu xa, cảnh sát có biết không? Cảnh sát không có thiên nhãn thông, nhưng quỷ thần thì có. Quỷ thần có ngũ thông, đó là chức vụ của họ, họ có ngũ thông này là báo đắc (chức vụ của họ), không phải tu mà có. Họ gánh vác trách nhiệm công việc nên họ có năm loại năng lực là: Thiên nhãn thông, thiên nhĩ thông, túc mạng thông, tha tâm thông, và cả thần túc thông. Họ phải giám sát nhân gian, họ hành động phải nhanh, họ có thần túc thông. Cho nên, khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của tất cả chúng sanh, họ đều nhìn thấy được.

Chúng ta mấy ngày nay đều đọc Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, cũng đã đọc một quãng thời gian rồi, biết được trời đất quý thần chỗ nào cũng có, thậm chí “*Tam thi thân, tại nhân thân trung*” (thần Tam Thi ở trong thân người), thật ra cận đại rất nhiều người đều nói rằng họ không nhìn thấy, những việc này là mê tín. Chúng ta bây giờ đã lơ là rất nhiều thứ thuộc về bản chất. Ví dụ chúng ta nói chân thiện mỹ: Khoa học cầu chân, tôn giáo cầu thiện, nghệ thuật cầu mỹ. Khoa học là cầu hiện tượng chân thật, đạo

lý chân thật, kết quả hiện nay có cách nói là “*Không nhìn thấy thì là không có*”, đây có phải câu chân không? Đó chính là cuồng vọng tự đại, đâu có chuyện nhìn không thấy là không có. Quý vị đồng nhân, quý vị có nhìn thấy không khí không? Có nhìn thấy không, vậy nó có không? Tôi xin hỏi mọi người, ông nội của ông nội quý vị, quý vị có nhìn thấy không? Họ có đó không? Có. Đúng. Làm sao có thể nói không nhìn thấy là không có? Quý vị coi, giới khoa học hiểu được một chút là đã cuồng vọng như vậy rồi. Hơn nữa, thật sự từ góc độ khoa học thì họ càng không thể nói không có. Tại sao? Ánh sáng mà mắt người có thể nhìn thấy được chỉ là một phần nhỏ trong hiện tượng chân động trong vũ trụ mà thôi, thứ con người nhìn thấy được chỉ là một chút xíu, con người không nhìn thấy những ánh sáng khác không cùng tần số. Quý vị không nhìn thấy thì không thể nói là không có.

Chúng ta phải hiểu rằng, tâm con người càng thanh tịnh thì có thể nhìn thấy được càng nhiều chân tướng. Tâm khí lao xao thì rất nhiều sự lý sẽ không thấy rõ ràng. Tổ tiên, thánh hiền của chúng ta, họ thanh tịnh hơn chúng ta nhiều, họ có thể nhìn thấy rất nhiều chân tướng. Cho nên trong quyển kinh điển Lễ Ký có một chương tên là Tế Pháp, từ “tế” trong tế tự, ở đây đã nhấn mạnh phải cúng tế trời đất quý thần. Họ là thật có, chúng ta phải tôn trọng họ. Đây là điều thiên tử tuyên bố, thiên tử đều là người đọc nhiều kinh sách, sao họ không hiểu rõ được chứ? Hơn nữa, chúng ta phải hiểu, những vị thiên tử trước đây thông thường đều là thánh hiền nhân, Nghiêu Thuấn Vũ Thang đều là cổ thánh tiên vương, đều là người rất có trí huệ.

Ở trong Tế Pháp, thiên tử ban bố bảy loại tế tự: Thứ nhất chính là “*Ti (tu) mệnh*”, thần Ti (tu) mệnh quản lý thọ mạng, vận mạng con người. Thứ hai gọi là “*Trung lưu*”, thần Trung Lưu ở ngay trong phòng khách trong nhà của chúng ta. Thứ ba là “*Quốc môn*”, thần Quốc môn, cửa có thần cửa, quý vị muốn vào cửa lớn của quốc gia này, ở đây có thần cửa. Không biết mọi người có nghe qua chưa, sư phụ đã từng giảng kinh, Hàn Quốc có quý thần muốn thỉnh lão Pháp sư Thường Huệ của Bách Quốc Hưng Long tự đến chỗ của họ để chủ trì đạo tràng, họ biết thầy có tu hành. Kết quả đã rước thầy tới biên giới giữa Trung Hoa và Hàn Quốc, đã bị thần hộ pháp ngăn chặn lại, không để thầy qua đó. Cho nên quý vị coi đây là thật không phải giả, cửa lớn của quốc gia đều có thần trông coi. Thứ tư là “*Quốc hành*”, “*hành*” tức là con đường, trên đường có thần đường. Mấy ngàn năm nay, lão tổ tiên chúng ta đều biết rõ, bây giờ chúng ta không đọc những kinh điển này, không biết tôn trọng trời đất quý thần. Tiếp đó còn có “*Thái lệ*”, Thái lệ tức là một số thiên tử nhưng họ không có con cháu, không có người cúng tế họ, nên ngoài ra có cúng thêm họ. Thật ra chúng ta đã nhìn thấy sự tế tự này rất nhân hậu. Hoàng đế, thiên tử cũng đã từng thống lĩnh một quốc gia, hiện tại hậu thế của họ không có con cháu cúng tế nữa, chúng ta cúng tế họ, đây là Thái lệ. Tiếp đó còn có “*Hộ thần*” (*Thần cửa*). Thứ bảy là Táo thần. Táo thần này mấy ngàn năm nay, thiên tử ban bố phải cúng tế họ. Thái Thượng Cảm Ứng Thiên có nói: “*Đến ngày cuối tháng, Táo thần cũng vậy*”, đây đều là việc chân thật.

Thiên tử ban bố bảy loại hình cúng tế, chư hầu ban bố năm loại hình cúng tế. Năm loại của chư hầu gồm bốn loại đầu tiên cộng thêm phần “Công lệ”, thiên tử gọi là “*Thái lệ*”, chư hầu gọi là “*Công lệ*”, cũng tức là chư hầu không có hậu thế, chúng ta vẫn phải cung kính, vì họ đã lãnh đạo quốc gia này mà cúng tế họ. Đại phu thì cúng tế “*Tộc lệ*” và hai thần “*Môn Thần*” và “*Quốc Hành*”. Còn lão bá tánh thông thường thì cúng tế Hộ thần hoặc là Táo thần. Cho nên mấy ngàn năm nay, những sự tế tự này đều được chú trọng.

Từ trong kinh điển, chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật này, tâm kính sợ của chúng ta có thể sanh khởi. Tâm kính sợ là quan niệm lo sợ ác báo. Bởi vì khởi ác niệm giống như một hạt giống, sau này ắt có ác báo. Chúng ta hồi còn nhỏ thường hay nhắc tới một câu nói: “*Ngẩng đầu ba thước có thần minh*”, mọi người có tin không? Mọi người đều gạt đầu. Mọi người gạt tôi đây phải không, tin lúc nào đâu? Bây giờ tin theo, lúc gạt đầu là tin theo, bước ra khỏi cái cửa này, sự tin tưởng này lúc ẩn lúc hiện, phải không? Nếu như thật sự chúng ta tin theo rồi, thật tin rồi thì dám có ác niệm sao? Hễ khởi ác niệm thì thấy rất ái ngại, có phải không? Trời đất quỷ thần ở bên cạnh, “*Ái ngại quá, mình khởi lên ý nghĩ sai rồi*”, đây mới gọi là tin theo. Quý vị ngày nay vô lễ với một người thì quý vị sẽ làm sao? Lập tức xin lỗi họ. Sao quý vị không có phản ứng gì vậy, vấn đề này khó đến vậy sao? Quý vị hiện tại vô lễ với một người, quý vị sẽ rất tự nhiên nói rằng: “*Vô cùng xin lỗi, rất xin lỗi*”. Nếu như quý vị tin trời đất quỷ thần đều ở trên người, đều ở bên cạnh quý vị, hễ khởi ác niệm, hễ khởi ngôn hành sai lầm thì sẽ thế nào? Sanh tâm đại sám hối, thấy rất ái ngại.

Cho nên bắt đầu từ hôm nay quý vị có tin không? Tin theo rồi, quý vị sẽ phát hiện rất nhiều đồng nhân đột nhiên nói với thân thể của họ: “ái ngại quá!”, là họ đang xin lỗi thần Tam Thi đấy, “*biết sửa lỗi, không còn lỗi; hễ che giấu, lỗi chồng thêm*”. Cho nên chúng ta tin chắc rằng “*ác giả ác báo, thiện giả thiện báo*”, trời đất quỷ thần đều đang giám sát, gọi là “*lưới trời lồng lộng, thưa nhưng không sót (thưa mà khó lọt)*”.

Thái Thượng Cảm Ứng Thiên là kinh điển của Đạo gia, Lễ Ký là kinh điển của Nho gia, còn Phật gia nói về trời đất quỷ thần thì càng chi tiết hơn. Chúng ta hiểu rằng, Phật là “*chân ngữ giả, thật ngữ giả, như ngữ giả, bất cuống ngữ giả, bất dị ngữ giả*”. “*Chân*” thì không giả, “*thật*” là không hư ngụy. “*Như ngữ giả*” chữ “*như*” này, tức là thuật lại chân tướng trong trời đất vũ trụ nhất định phải tương ứng với sự thật, không phải thêu dệt ra. “*Bất cuống ngữ giả*”, bất cuống tức là không lừa gạt. “*Bất dị ngữ giả*”, lời nói ra tuyệt đối không phải tương đung hóa sai, mơ hồ khó đoán. Những kinh điển này đều là “*nói thiện, nhìn thiện, làm thiện, một ngày có ba thiện, ba năm trời tắt giáng phước cho*”, chữ “*tắt*” này tức là rất chắc chắn, không có chỗ nào mơ hồ khó đoán.

Lời Đức Phật nói đều là chân tướng sự thật, trong Kinh Hoa Nghiêm Đức Phật đã nói với chúng ta, mỗi người từ lúc ra đời đã có hai vị thần minh đi theo họ, ngày đêm không xa rời, cả đời không xa rời. Một vị tên là *Đồng Sanh*, một vị kia tên là *Đồng*

Danh, hai vị tôn thần này đứng ở trên vai người, mọi người có nhìn thấy không? Vẫn chưa à, chúng ta cần tiếp tục cố gắng nâng cao, khôi phục được sáu thần thông thì sẽ nhìn thấy được. Nhìn không thấy cũng phải tin tưởng, cái này gọi là thiện căn. “*Tôn kính Đức Phật, tức là đại thiện*”, điều này hiếm có. Mặc dù bản thân chưa có thân chứng, nhưng vẫn tin tưởng tuyệt đối lời của thánh nhân thì người này có phước báo lớn, bởi vì họ sẽ y giáo phụng hành lời của Phật nói. Cho nên trong kinh Phật gọi hai vị tôn thần này là Thiện Ác Đồng Tử, trong đó một vị giám sát thiện hạnh của cả đời người, một vị kia giám sát ác hạnh của cả đời người. Một người nếu như nghĩ rằng Thiện Ác Đồng Tử bây giờ đã ở bên cạnh thì người đó sẽ biết tiết chế trong việc khởi tâm động niệm. Mọi người bắt đầu từ hôm nay phải ghi nhớ đoạn này, Thiện Ác Đồng Tử đang ở bên cạnh mình. Mục tiêu đời này của mọi người là ở đâu vậy? Thế giới Tây phương Cực Lạc, có phải không? Quý vị vừa mới nghe xong đã hơi lo sợ phải không, có trời đất quỷ thần thì quý vị sợ cái gì? Quý vị chánh niệm phân minh thì họ sẽ gia trì quý vị, hộ trì quý vị, có gì mà sợ chứ, có phải không?

Chúng ta đọc Kinh Vô Lượng Thọ sẽ hiểu được rằng các Bồ-tát của thế giới Tây phương Cực Lạc có năng lực, hư không pháp giới tất cả chúng sanh khởi tâm động niệm thì họ đều biết được. Cho nên chúng ta bây giờ khởi tâm động niệm, từng lời nói, việc làm, không những Thiện Ác Đồng Tử biết được mà thôi, còn có ai biết nữa? Tất cả Bồ-tát ở thế giới Tây phương Cực Lạc đều biết. Tôi nhớ lời sư phụ nói, khi ngài đọc tới đoạn này thì nổi cả gai ốc. Người sẽ có tâm hổ thẹn khi biết rằng Bồ-tát thế giới Tây phương Cực Lạc đều nhìn thấy ác niệm của mình, vậy chúng ta tự nhiên sẽ chế phục được ác niệm này, sanh tâm sám hối hổ thẹn, sau này mình còn phải tới thế giới Tây phương Cực Lạc, bây giờ khởi những ác niệm này, sau này làm sao gặp Giang Đông phụ lão (những người đồng hương) đây? Cảm thấy rất mất mặt. Cho nên một người muốn sửa lỗi thì phải luôn luôn khởi lên tâm hổ thẹn, phải phát tâm liêm sỉ.

Sư phụ trong hai lần thuyết giảng liên tiếp gần đây về “*Tu Hoa Nghiêm áo chỉ vọng tận hoàn nguyên quán*”, trong đó có nhắc tới chân tướng sự thật: Mỗi người động một ý niệm thì ý niệm này truyền đến khắp cả hư không pháp giới. Ác niệm sẽ ảnh hưởng không tốt đến cả hư không pháp giới; nếu như là thiện niệm, là tịnh niệm thì sẽ cho khắp cả hư không pháp giới sự ảnh hưởng tốt. Một người thật sự có tâm từ bi, thật có tâm làm lợi ích cho chúng sanh thì phải niệm niệm tốt nhất là A-di-đà Phật, vạn đức hồng danh, lại đem công đức này hồi hướng cho hư không pháp giới. Chúng ta phát ra tâm này mới là tâm từ bi chân chính, nếu không đều là khẩu hiệu nói trên miệng mà thôi, đạo tâm không kiên cố. Chúng ta hiểu được vãng sanh Tây phương đều là “*quyết định thành Đẳng Chánh Giác*”, đều là muốn thành Phật, đều là muốn rộng độ chúng sanh, cùng A-di-đà Phật đồng tâm đồng nguyện, đồng đức đồng hạnh. Khi nào mới cùng A-di-đà Phật đồng tâm đồng nguyện? Hiện tại đã có thể. Chúng ta nhất tâm chí tâm niệm Phật rồi đem công đức này hồi hướng cho pháp giới chúng sanh, hơn nữa lại làm tấm gương tốt cho pháp giới chúng sanh.

Mọi người có nghe qua, coi qua câu chuyện của cư sĩ Lưu Tố Vân chưa? Sư phụ lần giảng kinh này đã nhiều lần nhắc tới. Tu học pháp môn niệm Phật, cô nhất môn thâm nhập, trường kì huân tu, bệnh hồng ban cũng do niệm Phật mà khởi, trí huệ bây giờ đều đã hiện tiền, cho đồng tu Tịnh tông chúng ta một tấm gương tốt nhất. Đây là chân thật từ bi, chân thật cúng dường. Chúng ta từng câu từng lời đều có tâm từ bi, nhưng những việc làm ra lại không có ảnh hưởng tốt tới những người xung quanh thì cái này chỉ là đạo tâm không kiên cố. Cho nên người tu đạo chân chính, đệ tử Phật chân chính thì lời nói và việc làm, thậm chí khởi tâm động niệm đều kì vọng chính mình, muốn làm tấm gương tốt cho người khác, đây mới là dáng vẻ của người muốn vãng sanh Tây phương.

Chúng ta vừa mới nhắc tới chân tướng mà Nho gia, Phật gia thuyết minh cho chúng ta, và khoa học bây giờ cũng đang hy vọng có thể đột phá các chiều không gian. Khoa học gia nói có không gian 11 chiều nhưng họ vẫn chưa thể nào nhìn thấy quỷ thần. Tất nhiên chúng ta cũng hy vọng khoa học có thể đột phá điểm này nhưng phương hướng của họ chưa chắc đã đúng, phải nên tu thiền định mới có thể nhìn thấy rõ ràng. Khoa học gần đây đều là dùng những phương pháp như luân hồi chuyển thế để nghiên cứu. Bởi vì người Hoa chúng ta tiếp thu giáo huấn của cổ thánh tiên hiền mấy ngàn năm, đều tin tưởng có đời quá khứ, đời tương lai, đều tin tưởng có trời đất quỷ thần cho nên sẽ không đi làm thí nghiệm này. Người phương Tây họ không hiểu rõ chân tướng này cho nên họ tốn rất nhiều thời gian để nghiên cứu.

Tôi đã đọc một quyển sách, trong đó có nhắc tới ở Thụy Sĩ có một nữ giáo sư tên là Baker, cô có một hôm ra ngoài mua về một con chim vẹt, ngày ra đời của con chim vẹt này chính là ngày chồng cô qua đời, vừa hay cùng một ngày. Sau đó con chim vẹt này biết nói tiếng người, còn nói được ngày kết hôn của họ, hình như nó còn nói là ngày 25 tháng 5 là ngày kết hôn của họ. Sau đó còn nói ra rất nhiều chuyện chỉ có hai vợ chồng cô mới biết. Sau đó nữ giáo sư Baker này đã khẳng định con chim vẹt này chính là người chồng quá cố của cô. Bây giờ rất nhiều khoa học gia phương Tây đang nghiên cứu những chân tướng sự thật này.

Chúng ta chỉ cần tin tưởng lời thánh nhân nói thì không cần làm rắc rối như vậy, khởi lên một tâm cung kính, tâm kính sợ, sau đó nắm lấy việc “*Sanh tử sự đại*” của đời này cho tốt, đời này đoạn ác tu thiện, cầu sanh Tịnh độ. Sau khi chết rồi, sau khi đời này kết thúc, đi về đâu mới là việc lớn nhất của đời người. Sư phụ cũng có nhắc tới, khi ngài còn nhỏ có gặp phải một việc, tức là nói Thành hoàng phải chuyển nhà. Mọi người đều cảm thấy rất hiếu kì, tại sao Thành hoàng phải chuyển nhà? Kết quả ba ngày sau quân đội kéo tới, đã chiếm lĩnh mất miếu Thành hoàng. Mọi người đời này có gặp qua những chuyện quỷ thần chưa? Quý vị chưa gặp là do phước báo chưa đủ, người gặp rồi cả đời sẽ không quên. Tôi cũng chưa gặp, cho nên phước báo của tôi vẫn rất có hạn. Nhưng chưa gặp cũng không sao, thật sự chịu nghe lời của thánh nhân, thì vẫn là có đại phước báo, “*phước tại thọ giáo*”, phước là có thể tiếp thu lời của thánh nhân.

Cho nên trời đất thật sự có “*ti (tu) quá chi thần, y nhân sở phạm khinh trọng, dĩ đoạt nhân toán*” (trong trời đất có vị thần xét tội lỗi của người, tùy theo lỗi nặng nhẹ mà trừ bớt tuổi thọ). Những năm cuối thời Khang Hy, ở khu vực cầu Trương Ca giữa sông có một người tên là Lưu Hoàn, có một hôm ông đến bên bờ sông, lúc đó trời mưa khá to, có một phụ nữ bị ngã xuống sông, nhìn thấy sắp chết đuối rồi, nước sông chảy quá xiết. Bên cạnh có rất nhiều người đứng nhìn, không ai dám cứu. Ông liền nghĩ trong lòng, nam tử hán đại trượng phu lại thấy chết không cứu. Ông rất bất bình, liền tự mình nhảy xuống cứu. Thật sự nước sông đó chảy quá xiết, có mấy đợt bản thân ông cũng suýt bị nước cuốn trôi. Sau đó khó khăn lắm mới cứu được người nữ đó lên. Người nữ này lúc đó lại đang mang thai, hôm sau còn sanh ra một đứa bé, ông đã cứu hai mạng người.

Không lâu sau, ông đột nhiên bị bệnh, sau đó bệnh tình rất nghiêm trọng, sắp chết rồi. Người ta nghĩ, ông đã cứu hai mạng người, sao lại thành ra thế này? Kết quả ông nói với người đời, cái này là quỷ thần từ bi, biết là người đời sẽ hiểu lầm, sẽ không tin tưởng nhân duyên quả báo, liền cho ông quay về nói với người đời, bởi vì đời này ông đã tạo tác không ít tội nghiệp, vốn dĩ lúc này là phải chết, đây là số ông đã định thọ mạng chỉ có đến đây, hơn nữa sau khi mạng chung phải chịu quả báo năm đời làm heo mới tiêu hết nghiệp của ông. Bởi vì ông đã cứu hai mạng người nên có thể thọ thêm 24 năm nữa. Công ông đã cứu hai mạng người xóa hết tội nghiệp năm đời làm heo của ông, tiêu hết tội nghiệp này của ông, nhưng không thể kéo dài thọ mạng nữa, cho nên lúc này vẫn phải kết thúc sanh mạng. Sau khi ông nói xong không bao lâu, ngay lúc đó, thọ mạng đã hết, ông liền ra đi.

Cho nên “*y nhân sở phạm khinh trọng, dĩ đoạt nhân toán*”, việc này sẽ không tính sai được. Trời đất quỷ thần tính toán chuẩn xác còn hơn cả máy tính, máy tính có lúc còn bị chết máy. Cho nên con người tìm hiểu thêm về những chuyện này, đối với việc trời đất quỷ thần giám sát những chuyện vận mạng, thọ mạng, cát hung họa phúc sẽ không có chút tơ hào nghi hoặc.

Sáng nay tôi trao đổi với mọi người tới đây trước, cảm ơn mọi người!